

CRÍTICA LITERÀRIA

PERE FÀBREGUES I MORLÀ
Llibreter

Viatge cap a l'interior

MARDÍA HERRERO

Peregrina

Fragmenta Editorial, 2020, 272 pàg.

Vaig assistir a la presentació, calmada i meditativa, que es va fer del llibre *Peregrina* a la parròquia de Santa Anna on hi ha l'Hospital de Campanya per a l'acollida de tants pelegrins involuntaris.

Aquest és un llibre-experiència que ajuda o ajudaria molts pelegrins a descobrir que viatjar és veure i veure per conèixer. En el cas del pelegrí, el viatge, com a tal, ha de ser cap a l'interior i aquest és el relat que l'autora ens regala després de molts anys d'aquelles anades a Santiago, rellegant el seu diari i aportant la seva experiència espiritual que l'ha de conduir a una filosofia religiosa diferent, sense cap retret a la del cristianisme que potser l'ha empès a peregrinar.

Admira els grans místics de les terres que trepitja i s'impregna de l'amor i la bondat del bon Déu, tot dialogant amb els pelegrins que va trobant en els seus diferents viatges a Santiago.

Escriu, després de la conversa amb una noia mentre rentaven els plats: «*Es bello dialogar con una persona sin reproches ni sospechas, sintiendo sinceramente que anida en su alma la luz, la gratitud y la bondad. Creo que entusiasmo es mi palabra preferida.*»

El llibre pot ser un bon company de viatge per als que han fet el pelegrinatge, per als que el pensen fer i també per als que el fem des de casa estant, perquè aquest *Peregrina* és una invitació a viatjar dins nosaltres mateixos per sortir en vertical cap a pensaments, vida, i ordre superiors.

Qui s'hi atreueix?

RAUXA

Un precedent nefast

Amb la guerra d'Ucraïna tothom hi perd. Els ucraïnesos són els qui se n'emporten la pitjor part, amb milers de morts i un país devastat. Però Rússia també en surt perjudicada malgrat ser l'agressora: a la mort de nombrosos soldats s'hi ha d'afegir la ruïna econòmica pel cost de la despesa militar extraordinària i per l'efecte de les sancions. L'Occident mateix en surt indirectament força malparat. El problema nostre no és tan sols la pujada general de preus, sinó l'adopció d'un seguit de mesures contra Rússia d'un caràcter tan inaudit que posen en perill la credibilitat de la mateixa democràcia occidental.

M'explico: a part de les sancions econòmiques —que sempre arriben a la població, mai els governants—, la Unió Europea ha decidit bloquejar dins del seu territori els mitjans de comunicació russos. El motiu adduït és que desinformen sobre la realitat de la guerra. Tanmateix, la qüestió és si el biaix interessat i la propaganda d'aquests mitjans afins a Moscou són una raó suficient per censurar-los. Si haguéssim de ser tan estrictes amb l'ètica periodística de tots els nostres diaris, ràdios i televisions dubto que se'n salvessin gaires. No seria millor que fóssim els ciutadans —atès que vivim en un sistema democràtic— els qui consultant el missatge de l'«enemic» arribéssim a la conclusió per nosaltres mateixos que la seva informació no és veraç? Tan poc criteri creu la UE que tenim els seus ciutadans? Tanta capacitat de seducció pressuposa als mitjans russos i tan poca als occidentals? I encara més inquietant: qui ens assegura que aquesta manera de procedir arbitrària no s'aplicarà d'ara endavant a altres mitjans? Potser sí que Rússia perdrà la guerra, però veient la manera expeditiva com hem tancat webs i twitters «desafectes» queda clar que Moscou s'ha apuntat una victòria incruent però decisiva: que el cor de la democràcia occidental hagi adoptat l'implacable sistema rus de silenciar les veus dissidents.

EDUARD BRUFAU